

Η Ελίνα στη χώρα των Bio λικουδιών

Κείμενο: Μαρία Παναγιωτακοπούλου
Εικονογράφηση: Έλενα Παπαδημητρίου

ΠΑΑ 2007-2013

Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης
Η Ευρώπη επενδύει στις αγροτικές περιοχές

LEADER

Η Ελίνα στη χώρα των Bio λικουδιών

Κείμενο: Μαρία Παναγιωτακοπούλου
Εικονογράφηση: Έλενα Παπαδημητρίου

Το παραμύθι «Η Ελίνα στη χώρα των βιο-λικουδιών» γράφτηκε στο πλαίσιο του έργου «Δημιουργία παιδικού παραμυθιού» που προκηρύχθηκε από τις παρακάτω επτά Ομάδες Τοπικής Δράσης (ΟΤΔ), που υλοποιούν το Σχέδιο Διατοπικής Συνεργασίας «Το βιολογικό τραπέζι της Νοτιοδυτικής Ελλάδας» στο πλαίσιο του Μέτρου 421α του ΑΞΟΝΑ 4 (ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ LEADER) του «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΠΑΑ) 2007- 2013» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων :

1. Αναπτυξιακή Τριχωνίδα Α.Ε. – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία Ο.Τ.Α. (ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ Α.Ε.)
2. Αιτωλική Αναπτυξιακή – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία ΟΤΑ, (ΑΙΤΩΛΙΑ Α.Ε.)
3. Αναπτυξιακή Νοτίου Ηπείρου - Αμβρακικού - Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία Ο.Τ.Α. (ΕΤΑΝΑΜ Α.Ε. Ο.Τ.Α.),
4. Αναπτυξιακή Μεσσηνίας – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία Ο.Τ.Α. (ΑΝ.ΜΕΣ. ΑΕ ΟΤΑ)
5. Αναπτυξιακή Φωκική Α.Ε – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία ΟΤΑ (ΑΝ.ΦΩ. Α.Ε.)
6. Αναπτυξιακή Ολυμπίας – Ανώνυμη Αναπτυξιακή Εταιρεία Ο.Τ.Α. (ΑΝ.ΟΛ. Α.Ε.)
7. ΑΧΑΪΑ Α.Ε. – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία ΟΤΑ (ΑΧΑΪΑ – ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε.)

Στο κέντρο της μεγάλης πόλης ανάμεσα στις πανύψηλες πολυκατοικίες, που φτάνουν ίσα με τον ουρανό, είναι το σπίτι της μικρής Ελίνας. Το περίεργο είναι ότι το σπίτι της είναι ένα όμορφο διώροφο, με λουλουδάτα μπαλκόνια και μεγάλα, φωτεινά παράθυρα. Από το μπαλκόνι της βλέπει τους μεγάλους δρόμους με τα αυτοκίνητα, τα φανάρια στη διασταύρωση, που ανοιγοκλείνουν ασταμάτητα και τους ανθρώπους, που πάνε κι έρχονται βιαστικοί. Κι όταν, κοιτάζει τον ουρανό το μόνο που βλέπει είναι κεραίες. Πολλές κεραίες, που κρύβουν ακόμα και τον ήλιο. Στη γωνία του δρόμου υπάρχει το μεγάλο Σούπερ Μάρκετ

και κει θα πάει με τη μαμά της να ψωνίσουν γιατί θα κάνουν το τραπέζι στον παππού και τη γιαγιά, που θα τους επισκεφθούν για Σαββατοκύριακο.

Αυτό που της άρεσε στο Σούπερ Μάρκετ ήταν να χαζεύει στα ράφια με τις λιχουδιές. Σοκολάτες, σοκολατάκια, γκοφρετίτσες, μπισκότα, κρουασάν, καραμέλες. Μια τρέλα!!! Το καλάθι τους γέμιζε σιγά-σιγά με πράγματα και η Ελίνα ήταν χαρούμενη, μέχρι που έφτασαν στο μανάβικο. Ωχ! Δεν της άρεσε καθόλου εκεί. Η μαμά της άρχισε να βάζει σε σακούλες κολοκυθάκια, ντομάτες, κουνουπίδια, μελιτζάνες, αχλάδια, μήλα κι άλλα τέτοια, που δεν της γέμιζαν και πολύ το μάτι. Ξαφνικά ακούει μια φωνή:

- Ε! Ελίνα;

Γύρισε να δει ποιος τη φωνάζει και είδε .... ένα σκιάχτρο. Τι δουλειά είχε ένα σκιάχτρο στο Σούπερ Μάρκετ; Περίεργο!! Καθόταν μπροστά από ένα ράφι, που έγραφε «**Βιολο**.....» αλλά δεν μπορούσε να το διαβάσει καλά η Ελίνα γιατί ήταν το σκιάχτρο μπροστά.

- Μη φοβάσαι Ελίνα, μόλις ήρθα από τη χώρα μου κι έφερα αυτά τα φρούτα και λαχανικά.

Πράγματι κρατούσε ένα καφάσι γεμάτο!

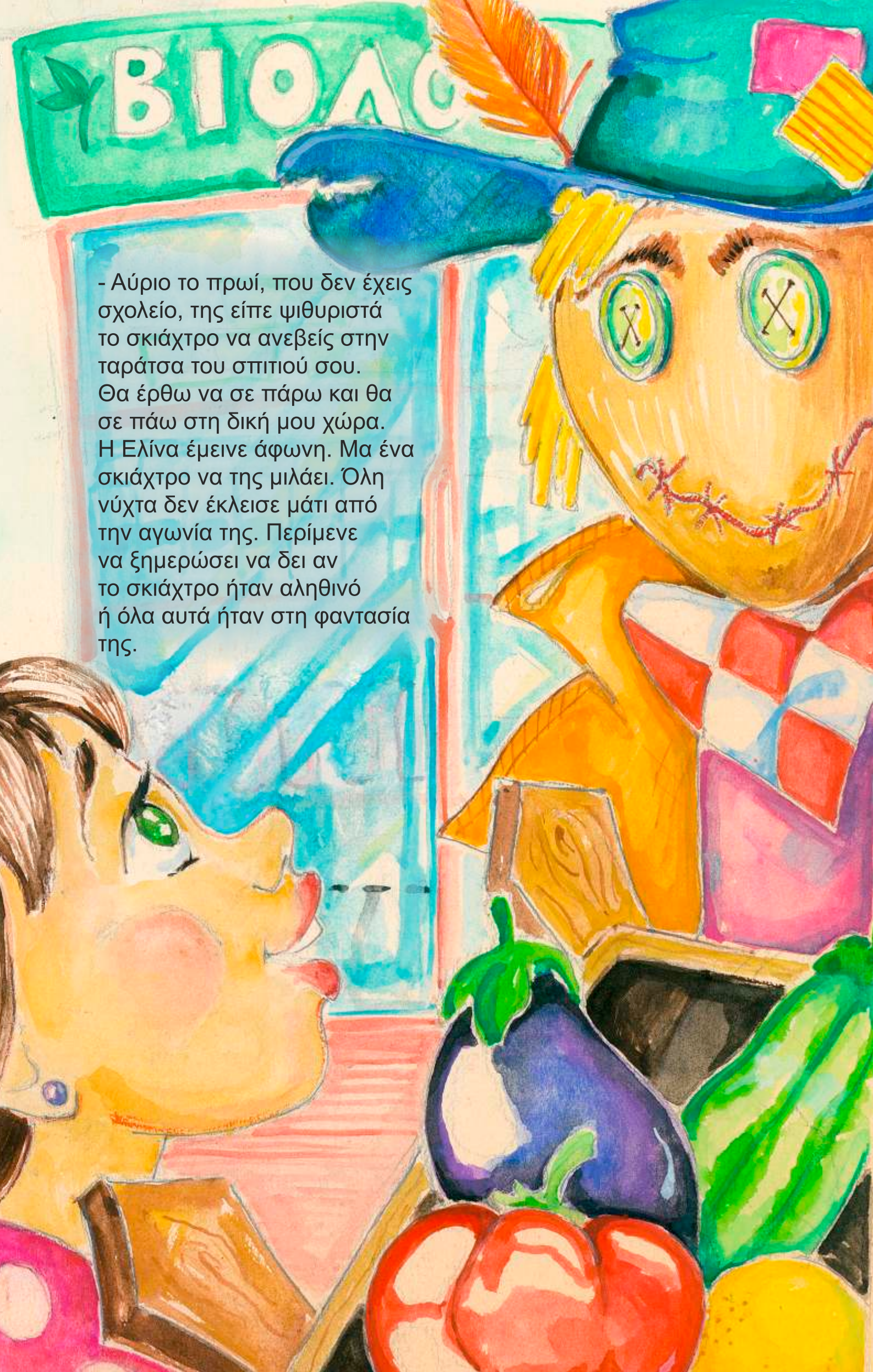
- Μα εσύ.... μα εσύ είσαι ένα σκιάχτρο, είπε έκπληκτη η Ελίνα.

-Εδώ έλα, συνέχισε το σκιάχτρο. Για δες αυτά τα φρούτα και τα λαχανικά.

Βλέπεις; Δεν είναι σαν τα άλλα.

-Γιατί; Τι έχουν;

Η Ελίνα δεν καταλάβαινε. Ποια άλλα; Κολοκυθάκια έβλεπε, αχλάδια, καρότα, πιπεριές σαν αυτά, που αγόραζε η μαμά της από τον άλλο πάγκο.

- Αύριο το πρωί, που δεν έχεις σχολείο, της είπε ψιθυριστά το σκιάχτρο να ανεβείς στην τaráτσα του σπιτιού σου. Θα έρθω να σε πάρω και θα σε πάω στη δική μου χώρα. Η Ελίνα έμεινε άφωνη. Μα ένα σκιάχτρο να της μιλάει. Όλη νύχτα δεν έκλεισε μάτι από την αγωνία της. Περίμενε να ξημερώσει να δει αν το σκιάχτρο ήταν αληθινό ή όλα αυτά ήταν στη φαντασία της.

Δεν πρόλαβε να ξημερώσει και η Ελίνα έτρεξε στην ταράτσα. Ένα τεράστιο αερόστατο ήταν εκεί και μέσα το σκιάχτρο να την περιμένει.

- Έλα, της λέει, μπες. Θα επισκεφτούμε το δικό μου τόπο.

Μπήκε και μ' ένα βzzzzz άρχισαν να ανεβαίνουν στον ουρανό. Πέταξαν πάνω από σπίτια, δρόμους, λόφους, λίμνες και ποτάμια. Τι όμορφα που ήταν.

Η Ελίνα δε χόρταινε να κοιτάζει.

-Φτάσαμε, λέει σε μια στιγμή το σκιάχτρο. Να! βλέπεις εκεί κάτω;

Αυτή είναι η χώρα μου.

«Θεέ μου τι μαγικό τοπίο σκέφτηκε η Ελίνα, ένας σωστός παράδεισος!»

Κατέβηκαν από το αερόστατο και πλησίασαν. **«Καλώς ήρθατε στο βιο-αγρόκτημά μας»** διάβασε η Ελίνα στην είσοδο.

-Να εδώ μένω, της είπε το σκιάχτρο. Είμαι φύλακας στο αγρόκτημα.

Αυτή είναι η δουλειά μου.

- Έλα να σε ξεναγήσω. Εδώ είναι ο λαχανόκηπος.

-Πω!πω! τι όμορφα χρώματα! Και τι άρωμα! Μμμμ έκανε μια γκριμάτσα ευχαρίστησης η Ελίνα.Κολοκυθάκια, ντοματούλες, πιπεριές, φασολάκια, καρότα, μελιτζάνες!! Πανέμορφα της φάνηκαν όλα. Άσε που νόμισε, σε μια στιγμή, ότι της χαμογέλασαν.

- Κι από δω τα δέντρα μας, είπε το σκιάχτρο. Αχλαδιές, μηλιές, κερασιές, ροδακινιές, πορτοκαλιές..... ακόμα και φουντωτές ασημοπράσινες ελιές. Περπατούσε η Ελίνα κάτω από τα δέντρα και μεθούσε από τα αρώματα των φρούτων.

- Και κει στο βάθος είναι τα ζώα μας, συνέχισε το σκιάχτρο.

Μοσχαρακια βοσκούσαν αμέριμνα στο γρασίδι, κοτούλες κακάριζαν και τσιμπολογούσαν ό,τι έβρισκαν. Γουρουνάκια κυλιούνταν στη λάσπη και δυο-τρία κατσικάκια χοροπηδούσαν τρισευτυχισμένα! Και τι δεν έβλεπες σ' αυτό το αγρόκτημα! Χήνες, πάπιες κι έναν καμαρωτό λειράτο κόκορα, που λαλούσε όλη την ώρα.

- Μα εδώ είναι ο παράδεισος, είπε η Ελίνα στο σκιάχτρο.

- Εδώ είναι ένα βιο-αγρόκτημα Ελίνα κι όλα όσα υπάρχουν σ' αυτό ανήκουν σε μια οικογένεια. Τη Βιολογική.

Όλα εδώ ζουν μια φυσιολογική ζωή, μεγαλώνουν αργά και ήρεμα.

Ο κυρ- Ανέστης τα φροντίζει να δυναμώσουν. Δε βιάζεται. Κι η γυναίκα του ταιΐζει τις κότες με αγνό καλαμπόκι και φλούδες από τα φρούτα.

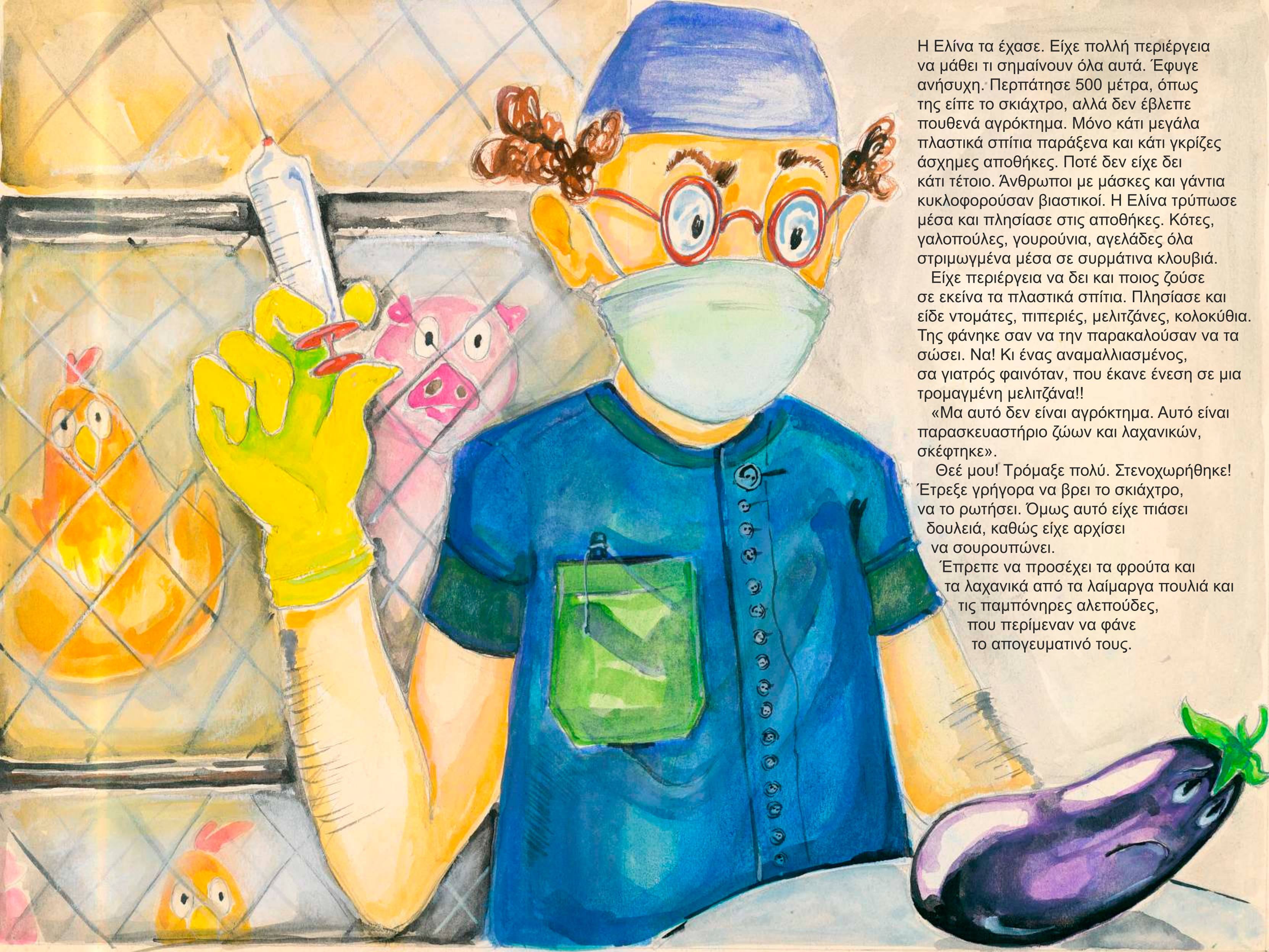
- Κατάλαβα, είπε η Ελίνα.

-Θυμάσαι στο Σουπερ Μάρκετ που σου είπα ότι αυτά είναι διαφορετικά από τα άλλα;

-Γιατί τα άλλα πώς είναι; ρώτησε απορημένη η Ελίνα.

-Δε θα σου πω εγώ. Θα δεις και θα καταλάβεις μόνη σου άμα πας μόλις 500 μέτρα πιο κάτω. Εκεί δούλευα παλιά, αλλά τώρα δε με έχουν ανάγκη, δε με χρειάζονται, είπε το σκιάχτρο και κατέβασε λυπημένο το κεφάλι του.

Η Ελίνα τα έχασε. Είχε πολλή περιέργεια να μάθει τι σημαίνουν όλα αυτά. Έφυγε ανήσυχη. Περπάτησε 500 μέτρα, όπως της είπε το σκιάχτρο, αλλά δεν έβλεπε πουθενά αγρόκτημα. Μόνο κάτι μεγάλα πλαστικά σπίτια παράξενα και κάτι γκρίζες άσχημες αποθήκες. Ποτέ δεν είχε δει κάτι τέτοιο. Άνθρωποι με μάσκες και γάντια κυκλοφορούσαν βιαστικοί. Η Ελίνα τρύπωνε μέσα και πλησίασε στις αποθήκες. Κότες, γαλοπούλες, γουρούνια, αγελάδες όλα στριμωγμένα μέσα σε συρμάτινα κλουβιά.

Είχε περιέργεια να δει και ποιος ζούσε σε εκείνα τα πλαστικά σπίτια. Πλησίασε και είδε ντομάτες, πιπεριές, μελιτζάνες, κολοκύθια. Της φάνηκε σαν να την παρακαλούσαν να τα σώσει. Να! Κι ένας αναμαλλιασμένος, σα γιατρός φαινόταν, που έκανε ένεση σε μια τρομαγμένη μελιτζάνα!!

«Μα αυτό δεν είναι αγρόκτημα. Αυτό είναι παρασκευαστήριο ζώων και λαχανικών, σκέφτηκε».

Θεέ μου! Τρόμαξε πολύ. Στενοχωρήθηκε! Έτρεξε γρήγορα να βρει το σκιάχτρο, να το ρωτήσει. Όμως αυτό είχε πιάσει δουλειά, καθώς είχε αρχίσει να σουρουπώνει.

Έπρεπε να προσέχει τα φρούτα και τα λαχανικά από τα λαίμαργα πουλιά και τις παμπόνηρες αλεπούδες, που περίμεναν να φάνε το απογευματινό τους.

-Ε! ξύπνα Ελίνα! Σαν πολλές ώρες δεν κοιμάσαι; της φώναξε η μαμά της και κείνη πετάχτηκε από το κρεβάτι της.

Όχι δεν ήταν όνειρο, σκέφτηκε. Ήταν αλήθεια. Τα είχε δει όλα αυτά. Είχε δει τα χαμογελαστά κολοκυθάκια και τις ζυηρές ντοματούλες, που της έκλειναν το μάτι. Είχε δει τα ροδάκινα να μιλάνε με τα αχλάδια και τα μήλα να παίζουν κρυφτό με τον ήλιο. Τις κότες να τρέχουν δεξιά –αριστερά και να παίζουν με τα γουρουνάκια, που κυλιούνταν στη λάσπη ευτυχισμένα. Είχε δει τις μελισσούλες να σπρώχνουν ένα μεγάλο βαρέλι γεμάτο μυρωδάτο μέλι. Είχε ακούσει τα μοσχάρια να τραγουδάνε με την μπάσα φωνή τους. Ακόμα και το σαλιγκάρι είχε δει που ήταν κρυμμένο πίσω από το πράσινο λάχανο. Το θυμόταν πολύ καλά αυτό το παραδεισένιο αγρόκτημα με τα βιολογικά προϊόντα που την είχε πάει ο φίλος της, το σκιάχτρο. Ναι...ναι ήταν αλήθεια, δεν τα είχε δει στο όνειρό της. Ακόμα άκουγε στ' αυτιά της τις μηχανές σε εκείνο το απαίσιο μέρος με τα φυλακισμένα ζώα. Μηχανές, που τα τάζαν, τα πότιζαν, τα ζέσταιναν, τα άρμεγαν.... Μηχανές που τα μεγάλωναν!! Να και οι άνθρωποι με τις άσπρες στολές που κρατούσαν ενέσεις στα χέρια και δοχεία γεμάτα χάπια. Τις έβλεπε μπροστά της εκείνες τις αγριεμένες πιπεριές και τις γυαλιστερές μελιτζάνες που έμοιαζαν σα να είχαν βάλει αντηλιακό για να μην τις κάψει ο ήλιος.

Παραξεनेύτηκε, γιατί ήταν τόσο ζωντανά όλα στο μυαλό της. Τα έβλεπε όλα μπροστά της. Έτρεξε πανικοβλημένη στην κουζίνα και άνοιξε το ψυγείο. Ναι! Εκεί μέσα ήταν όλα αυτά που είχε δει στο παρασκευαστήριο με τις μηχανές. Μέσα στο ψυγείο τους. Ομοιόμορφα κολοκύθια σαν στρατιωτάκια, γυαλιστερές μελιτζάνες, χοντροκομμένες ντομάτες, αριθμημένα αυγά, μήλα και αχλάδια σφραγισμένα. Όλα ίδια, άγευστα, άοσμα, νεκρά!! Σαν αυτά που είχε δει στο τρομακτικό εκείνο μέρος. Φοβόταν μήπως έβλεπε και κείνον τον αναμαλλιασμένο γιατρό. Έκλεισε το ψυγείο απότομα. Έπρεπε κάτι να κάνει. Να προλάβει προτού η μαμά της ετοιμάσει το φαγητό.

Έτρεξε γρήγορα στο Σουπερ Μάρκετ και πήγε κατευθείαν εκεί που είχε συναντήσει το σκιάχτρο.

Εκεί μπροστά από το βιολογικά προϊόντα. Μπορούσε τώρα να διαβάσει ολόκληρη την πινακίδα.

«ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ-φιλικά στον άνθρωπο και το περιβάλλον».

Το σκιάχτρο ήταν εκεί! Κρατούσε πάλι το καφάσι με τα λαχταριστά βιολογικά προϊόντα.

Και τι δεν είχε μέσα! Φρούτα, λαχανικά, τυρί, γάλα, μέλι, ξηρούς καρπούς, αυγά, λάδι, κρέας και ένα σωρό λιχουδιές. Όλα όμως χωρίς συντηρητικά, φάρμακα και ορμόνες.

Αγνά και υγιεινά.

- Και πάνω απ' όλα θρεπτικά, της ψιθύρισε το σκιάχτρο.

Το πήρε χαρούμενη και έτρεξε λαχανιασμένη στο σπίτι της. Άδειασε το καφάσι πάνω στο τραπέζι και η μαμά της με ένα πλατύ χαμόγελο, χωρίς να τη ρωτήσει τίποτα ετοίμασε το πιο νόστιμο και υγιεινό φαγητό, που όλοι μαζί απόλαυσαν. Πάντα ήθελε να καταλάβει από μόνη της η Ελίνα την αξία των βιολογικών προϊόντων.

Από εκείνη την ημέρα το ψυγείο στο σπίτι της Ελίνας είχε άλλη όψη. Κάθε φορά που το άνοιγε της έκλειναν το μάτι τα ολόφρεσκα φρούτα και λαχανικά, που αγόραζε με τη μαμά της κάθε φορά από τον πάγκο, που έγραφε **«ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ»**. Η Ελίνα από τότε έμεινε για πάντα στη χώρα των βιο-λιχουδιών.

